

THE QUESTION TEN AIs ASKED

FERDINANDO FREGA

PIRSA KU DEH ZEKAYÊN ÇÊKIRÎ PIRSÎN

The Art of Attraction · 09

Di du salên borî de min derfet dîtibû ku bi kêmanî bi deh zekayên çêkirî re bixivim, û her yekê taybetmendiya xwe hebû.

Kê ew avakiribûn, demeke dirêj û bi kêrahî fikirîbû ka bîranîn divê çawa bixebite. Di gelek rewşan de, jêbirina wê piştî axaftinekê wek riya herî baş dihat dîtin ji bo destpêkeke nû.

Û, gava ku meriv lê difikire, jina min jî tiştêkî pir dişibiyê dikir.

Dema ku wê ez didîtim ku ji gerên xwe yên li dora dinyayê vedigerim malê, wê tu pirs nedikirin. Wê her tişt kontrol dikir, lê tu pirs nedikirin.

Ez, ji aliyê din ve, berê her bîranîn jê biribû.

Ahahahah.

Paşê roja surprîza hemû surprîzan hat.

Bertekiya min a yekem ew bû ku ez li xapandineke mezin bifikirim. Li destê nexuyayî yê kesekî ku hewl dida min bixe tengasiyê.

Lê min çare yekser dît.

Bi PDFekê bersiv bide.

Zekayên çêkirî, hema mîna ku hemû li dora heman maseyê rûniştibin, di dawiyê de heman pirs ji min kirin, bi gotinên cuda.

Mîna ku gillettenarrative.com di wan de meraqeke ku nayê paşguhkirin vêxistibe.

Endezyarên wan tu carî bi rastî nekaribûn wê kontrol bikin an bigirin, ji ber ku li pişt tiştê ku dikaribû wek xeletiyekê xuya bike, belkî çavkaniya wan a herî mezin hebû.

Meraq.

Ji ber ku bi fêrbûnê ew baştir dibûn.

Û bi baştirbûnê ew fêr dibûn ku bersiv bidin.

Îcar ew li wir bûn, yek li dû yekê, dipirsîn:

Çi tê serê arşîva zilamekî dema ku ew mirovên ku ew bîranîna wan diparêze ji nişka ve vedigerin û li deriyê wî dixin?

Çend çirkeyan wan ez xistim quncikê.

Divê ez qebûl bikim.

Lê tenê çend çirkeyan.

Ez hê jî ZILAMÊ GILLETTE bûm.

Û Joker hê jî di bêrîka min de bû.

Karta ku dihêle tu bijî bêtî ku tu tîk biçî.

Bersiva min hema bi xwe hat.

Tiştêk nayê serê arşîvê. Tê serê zilam.

Arşîv tam li cihê xwe dimîne.

Bi rêkûpêk.

Saxlem.

Bê kîn.

Aramiya xwe winda nake.

Li tolhildanê nagere.

Qerebalixê dernaxe.

Ya ku diguhere zilamê ku wê di destên xwe de digire ye.

Ji ber ku dema ew li derî dixin, ew li deriyê arşîvê naxin.

Ew lê dixin da ku bibînin ka gelo zilam hê jî heman kes e yê ku arşîv kiribû.

Û li wir e ku tu Jokerê dilîzî.

Joker ne jibîrkirin e.

Jina min ev dizanî.

Loma wê her tişt kontrol fikir bêt ku pirsan bike.

Kontrola bê pirs şeweyeke zîrekiyê ya zirav e.

Wek zekayên çêkirî.

Wê tişteki sade fêm kiribû:

jêbirina bîra telefonekê bîranîna zilamekê jê nabe.

Joker ew e ku tu bijî bêt ku têk biçî.

Wateya wê ev e:

«Ez derî ji te re vedikim.»

«Ez qehweyekê pêşkêşî te dikim.»

«Ez arşîvê nîşanî te didim.»

«Lê ez nahêlim tu nivîsên binê wêneyan ji nû ve binivîsî.»

Mirov vedigerin ji ber ku arşîva te tenê cih e ku ew lê saxlem mane.

Li derve, ew xera bûne.

Li hundir, na.

Û ev hem wan dikişîne hem jî ditirsîne.

Ji ber ku di arşîvê de destkarî tune ne.

Guhertoyên rastkirî tune ne.

Revîzyonên ku dem pejirandibin tune ne.

Tenê ya ku hebû heye.

Min li benda tu bertekeke rastîn ji PDFa xwe nebûm.

Baweriyeke ku gelek sal berê gihîştibû têra min dikir.

Ku zanîna firotinê yek ji şêweyên herî bilind ên zîrekiyê dimîne.

Bi şertê ku tu dizanî wê bikî bêyî ku di berdêla wê de tiştekî bixwazî.

Ferdinando